

Θ.Α. ΑΜΕΛΙΔΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΡΧΑΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΠΙΝΑΚΕΣ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2010

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θ.

1. Ουσιαστικά	3
2. Επίθετα	9
3. Παραθετικά	14
4. Αντωνυμίες	17
5. Κλίση ρημάτων (λύω, -άω, -έω, -όω)	23
6. Κλίση ρημάτων σε -μι	29
7. Κλίση χρόνων Οριστικής	35
8. Υποτακτική	45
9. Ευκτική	45
10. Προστακτική	45
11. Μετοχή	47
12. Κλίση ανωμάτων ρημάτων	51
13. Τα δίχρονα στην παραλήγουσα	53
14. Όμοιοι τύποι	54
15. Αρχικοί χρόνοι ρημάτων – Σύνταξη – Παράγωγα	55
16. Βασικός πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων	101
17. Κλίση βασικών ρημάτων	107
18. Βασικός πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων – Σύνταξη	216
19. Φύλλο αξιολόγησης γραμματικής - Απαντήσεις	223
20. Γενικό διάγραμμα Γραμματικής	232

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Περιλαμβάνει όλη τη Γραμματική των Αρχαίων Ελληνικών με τις βασικές γνώσεις που πρέπει να ξέρει ο μαθητής από την Α΄ γυμνασίου μέχρι την Γ΄ λυκείου σε ευκρινείς πίνακες, ελκυστικούς με χρώματα για όλα τα γραμματικά φαινόμενα (π.χ. κλίση ουσιαστικών, επιθέτων, ρημάτων, μετοχών, αρχικοί χρόνοι ρημάτων κ.ά). Υπάρχει ακόμη φύλλο αξιολόγησης που περιλαμβάνει τα σημαντικότερα σημεία της γραμματικής, για να μπορούμε να ελέγχουμε τις γνώσεις και τις ελλείψεις του μαθητή και να ενεργούμε ανάλογα.

Υπάρχει μια σημαντική καινοτομία. Όλα τα γραμματικά φαινόμενα είναι σε ψηφιακή μορφή και συγκεντρωμένα σε ένα **μόνο** πίνακα* (Δείτε στο τέλος). Έτσι, καθηγητής ή ο μαθητής μπορεί να κάνει κλικ επάνω στο συγκεκριμένο φαινόμενο (π.χ. ουσιαστικά, κλίση ρημάτων, αρχικοί χρόνοι) που αναζητά και να εμφανιστεί ο ανάλογος πίνακας με τις σχετικές πληροφορίες. Μ' αυτόν τον τρόπο έχουμε γρήγορα και εύκολα πρόσβαση σε όλη τη γραμματική.

Η Γραμματική μπορεί να **εκτυπωθεί**:

α) Σε ασπρόμαυρη μορφή, όπως εμφανίζεται στην αρχή.

β) Σε έγχρωμη μορφή, όπως εμφανίζεται στο διάγραμμα, κάνοντας «κλικ» στα βέλη.

Η έγχρωμη μορφή ενδείκνυται για προβολή σε Η/Υ και σε διαδραστικό πίνακα.

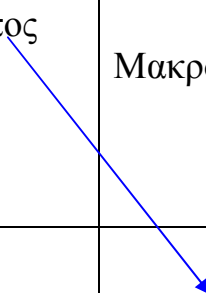
* **Σημείωση:** Ο συγκεκριμένος πίνακας εδώ στο δείγμα (DEMO) ανοίγει μόνο εκεί όπου υπάρχει το βέλος.

1. ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΦΩΝΗΕΝΤΑ

ΦΩΝΗΕΝΤΑ	ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ
Βραχέα: ε, ο	Κύριοι: αι, ει, οι, υι, αυ, ευ, ηυ, ου (8)
Μακρά: η, ω	Καταχρηστικοί: α, η, ω (3)
Δίχρονα: α, ι, υ	Σημείωση: Όλοι οι δίφθογγοι είναι μακρόχρονοι εκτός αι, οι , όταν βρίσκονται εντελώς στο τέλος της λέξης .

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΠΠλήγουσα	Παραλήγουσα	Λήγουσα (Ασυναίρετη)	
Οξεία	Μακρό μακρό = οξεία — — Μακρό βραχύ = περισπωμένη — ὕ	Ονομαστική Αιτιατική Κλητική	Οξεία
ὁ ἄνθρωπος		Γενική Δοτική	Περισπω- μένη
Σημείωση:	Κάθε βραχεία συλλαβή παίρνει οξεία Όταν η λήγουσα είναι μακρά δεν τονίζεται η ΠΠλήγουσα		

2. ΕΠΙΘΕΤΑ

II. ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΑ

1. α) **Το αρσενικό** των τριτοκλίτων επιθέτων σχηματίζει τη:
Γενική σε -ος. π.χ. ὁ ταχὺς, τοῦ ταχέος.
- β) **Το αρσενικό** του επιθέτου σε -ὺς, εἶα, ὺ σχηματίζει την:
Ονομαστική σε -εῖς. π.χ. οἱ ταχεῖς
2. **Το θηλυκό** του επιθέτου σε -ὺς, εἶα, ὺ παίρνει περισπωμένη.
π.χ. ὁ ὄξυς, ἡ ὄξεια.
3. **Η γενική του πληθυντικού αριθμού θηλυκού γένους** τονίζεται στη λήγουσα. π.χ. βαθεῖαι, βαθειῶν.

3. ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ

I. ΕΠΙΘΕΤΑ

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
ἴσος, η, ον	ἰσαίτερος, α, ον	ἰσαίτατος, η, ον
ὄψιος, α, ον	ὄψιαίτερος, α, ον	ὄψιαίτατος, η, ον
ἴδιος, α, ον	ἰδιαίτερος, α, ον	ἰδιαίτατος, η, ον
	ἰδιώτερος, α, ον	ἰδιώτατος, η, ον

I. ΕΠΙΘΕΤΑ

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ		ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
αἰσχρός, ά, όν	ό, ἡ αἰσχίων	τὸ αἷσχιον	αἷσχιστος,η,ον
έχθρός, ά, όν	έχθίων	έχθιον	έχθιστος,η,ον
ἡδύς, εἶα, ύ	ἡδίων	ἡδιον	ἡδιστος,η,ον

II. ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
αἰσχροῦς	αἴσχιον	αἴσχιστα
ἐχθροῦς	ἐχθιον	ἐχθιστα
ἠδέωϛ	ἠδιον	ἠδιστα
καλοῦϛ	κάλλιον	κάλιστα
μέγα, μεγάλωϛ	μεῖζον	μέγιστα
ῥαδίωϛ	ῥᾶον	ῥᾶστα
ταχέωϛ, ταχύ, τάχα	θᾶπτον	τάχιστα

4. ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

8. Η αυτοπαθητική αντωνυμία ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆϛ στο γ' πρόσωπο γίνεται:

Ενικός αριθμός			
Γ	ἐαυτοῦ - αὐτοῦ	ἐαυτῆϛ - αὐτῆϛ	
Δ	ἐαυτῶ - αὐτῶ	ἐαυτῆ - αὐτῆ	
Α	ἐαυτὸν - αὐτὸν	ἐαυτήν - αὐτήν	ἐαυτὸ - αὐτὸ

9. Οι δεύτεροι τύποι των αντωνυμιών:

	Προσωπική		Ερωτηματ.	Αόριστη	Αναφορική
Γ	ἐμοῦ- μου	σοῦ - σου	τίνοϛ - τοῦ	τινὸϛ- του	οὔτινοϛ - ὅτου
Δ	ἐμοὶ - μοι	σοὶ - σοι	τίνι - τῶ	τινί - τῷ	ᾧτινι - ὅτῳ
Α	ἐμὲ - με	σὲ - σε		τινὰ- ἅττα	ἅτινα - ἅττα

5. ΚΛΙΣΗ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣ.	ΠΑΡΑΤ.	ΜΕΛ.	ΑΟΡΙΣΤ.	ΠΑΡΑΚ.	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛ.
λύω	ἔλυον	λύσω	ἔλυσα	λέλυκα	ἔλελύκειν
εις	ες	σεις	σας	κας	κεις
ει	ε	σει	σε	κε	κει
ομεν	ομεν	σομεν	σαμεν	καμεν	κεμεν
ετε	ετε	σετε	σατε	κατε	κετε
ουσι	ον	σουσι	σαν	κασι	κεσαν

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

λύω			λύσω	λελυκώς - κυῖα - κός	ᾧ
ης			σης		ῆς
η			ση		ῆ
ομεν			σωμεν	λελυκότες - κυῖαι - κότα	ᾧμεν
ητε			σητε		ῆτε
ουσι			σωσι		ᾧσιν

ΕΥΚΤΙΚΗ

λύοιμι		λύσοιμι	λύσαιμι	λελυκώς - κυῖα - κός	εἶην
λύοις		σοις	λύσαις *		εἶης
λύοι		λύσοι	λύσαι *		εἶη
οιμεν		σοιμεν	σαιμεν	λελυκότες- κυῖαι - κότα	εἶμεν
οιτε		σοιτε	σαιτε		εἶτε
οιεν		σοιεν	σαιεν *		εἶεν

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

λύε /ἐπίλυε			λύσον	λελυκώς - κυῖα - κός	ἴσθι
λύέτω			λυσάτω		ἔστω
λύετε			λύσατε	λελυκότες - κυῖαι - κότα	ἔστε
λυόντων			λυσάντων		ὄντων

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

λύειν		λύσειν	λύσαι/ἐπιλύσαι	λελυκέναι
-------	--	--------	----------------	-----------

ΜΕΤΟΧΗ

λύων		λύσων	λύσας	λελυκώς
λύουσα		λύσουσα	λύσασα	λελυκυῖα
λύων/ἐπιλύων		λύσον	λύσαν	λελυκός

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ

Ενεστώτας						Παρατ.
ΟΡΙΣΤ.	ΥΠΟΤ.	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤ.	ΑΠΑΡ.	ΜΕΤ.	ΟΡΙΣΤΙΚΗ
τιμῶ	τιμῶ	τιμῶμι/ώην	---	τιμᾶν	τιμῶν	ἐτίμων
ᾶς	ᾶς	ῶς/ώης	τίμα		ῶσα	ας
ᾶ	ᾶ	ῶ/ώη	άτω		ῶν	α
ῶμεν	ῶμεν	ῶμεν	---			ῶμεν
ᾶτε	ᾶτε	ῶτε	ᾶτε			ᾶτε
ῶσι	ῶσι	ῶεν	ώντων			ων
Ενεστώτας						Παρατ.
ΟΡΙΣΤ.	ΥΠΟΤ.	ΕΥΚΤΙΚ	ΠΡΟΣΤ.	ΑΠΑΡ.	ΜΕΤ.	ΟΡΙΣΤΙΚΗ
τιμῶμαι	τιμῶμαι	τιμῶμην	---	τιμᾶσθαι	τιμ-	ἐτιμώμην
ᾶ	ᾶ	ῶο	τιμῶ		ώμενος	ῶ
ᾶτε	ᾶτε	ῶτο	άσθω		ωμένη	ᾶτο
ώμεθα	ώμεθα	ώμεθα	---		ώμενον	ώμεθα
ᾶσθε	ᾶσθε	ῶσθε	ᾶσθε			ᾶσθε
ῶνται	ῶνται	ῶντο	άσθων			ῶντο

6. ΡΗΜΑΤΑ σε -μι

Ενεστώτας						Παρατ.
ΟΡΙΣΤ.	ΥΠΟΤ.	ΕΥΚΤ.	ΠΡΟΣΤ.	ΑΠΑΡ.	ΜΕΤ.	ΟΡΙΣΤ.
ἴστη-μι	ἴστ-ῶ	ἴστ-αίην	-----	ἰστά-ναι	ἰστά-ς*	ἴστη-ν
ἴστη-ς	ἦς	αἶης	ἴστη		ἰστᾶ-σα	ἴστη-ς
ἴστη-σι	ἦ	αἶη	ἰστά-τω		ἰστά-ν	ἴστη-
ἴστα-μεν	ῶμεν	αἶμεν	-----			ἴστα-μεν
τε	ἦτε	αἶτε	τε		(ἰσάντος)	-τε
ἴστ-ᾶσι	ῶσι	αἶεν	ντων			-σαν

7. ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

- Τα ρήματα ζῶ, πεινῶ, διψῶ, χρῶμαι κλίνονται όπως τα ρήματα σε -αω. Έχουν όμως η, η όπου τα ρήματα σε -άω έχουν α, α.
- Τα ρήματα σε -έω με μονοσύλλαβο θέμα συναιρούνται μόνο όταν μετά το χαρακτήρα ε ακολουθεί ε, ει (ε+ε = ει, ε + ει =ει).

Ε Ν Ε Σ Τ Ω Τ Α Σ						ΠΑΡΑΤ.
Οριστική	Υποτακτ.	Ευκτική	Προστακ.	Απαρέμ.	Μετοχή	Οριστική
ζῶ	ζῶ	ζῶην	---	ζῆν	ζῶν	ἔζων
ζῆ	ζῆς	ζῶης	ζῆ		ζῶσα	ἔζης
ζῆ	ζῆ	ζῶη	ζήτω		ζῶν	ἔζη
ζῶμεν	ζῶμεν	ζῶμεν				ἔζῶμεν
ζῆτε	ζῆτε	ζῶτε				ἔζῆτε
ζῶσι	ζῶσι	ζῶεν				ἔζων

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β'

- Θέμα:** Αύξηση παίρνει μόνο η Οριστική. π.χ. ἤγαγον - ἀγάγω
- Καταλήξεις:** Οριστική → Παρατατικού (ον, ες, ε, ομεν, ετε, ον)
Εγκλίσεις → Ενεστώτα (ω, ης, η/ ομι, οισ, οι, ε/ ειν/ων)
- Τονισμός:**

Ενεργητική φωνή	Μέση φωνή
Προστακτική	Προστακτική
<ul style="list-style-type: none"> • ἐλθέ • ἰδὲ • εὐρὲ • λαβὲ • εἶπε ➤ ἀλλά παράλαβε (σύνθετο) 	<ul style="list-style-type: none"> • Λήγουσα π.χ. γενοῦ ➤ ἀλλά παράσχοι
Απαρέμφατο	Απαρέμφατο
<ul style="list-style-type: none"> • Λήγουσα π.χ. λαβεῖν 	<ul style="list-style-type: none"> • Παραλήγουσα π.χ. γενέσθαι
Μετοχή	Μετοχή
<ul style="list-style-type: none"> • Λήγουσα π.χ. λαβῶν 	<ul style="list-style-type: none"> • Προπαραλήγουσα π.χ. γενόμενος

8. - 9. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ - ΕΥΚΤΙΚΗ

Τα ρήματα **ἄγαμαι, δύναμαι, ἐπίσταμαι, κρέμαμαι, ἐπριάμην** (β' αόριστος του ὠνοῦμαι) στην Υποτακτική και Ευκτική **αναβιβάζουν τον τόνο**.

ΡΗΜΑ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ
ἄγαμαι	ἄγομαι, ἄγη, ἄγεται . . .	ἀγαίμην, ἄγαιο, ἄγαιτο . . .
δύναμαι	δύνωμαι, δύνη, δύνηται . . .	δυναίμην, δύναιο, δύναιτο . . .
ἐπίσταμαι	ἐπίστωμαι, ἐπίστη, ἐπίστηται	ἐπισταίμην, ἐπίσταιο, ἐπίσταιτο . .
κρέμαμαι,	κρέμωμαι, κρέμη, κρέμηται . .	κρεμαίμην, κρέμαιο, κρέμαιτο . . .
ἐπριάμην	πρίωμαι, πρίη, πρίηται . . .	πριαίμην, πρίαιο, πρίαιτο . . .

10. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

1. Η Προστακτική έχει την τάση να **αναβιβάζει τον τόνο**, όταν το επιτρέπει η λήγουσα. π.χ. **παίδευε, παίδευσαι**.

➤ Όταν η Προστακτική ενός ρήματος είναι **σύνθετη με πρόθεση**, τότε **αναβιβάζει τον τόνο στην τελευταία συλλαβή της πρόθεσης**, αν το επιτρέπει η λήγουσα. π.χ. **λύε, ἐπίλυε, , κάτιδε (καθορῶ), ἔκβαλλε, ἀπόδος**.

2. Αόριστος β'

- Το **β' ενικό** πρόσωπο των ρημάτων: **ἔρχομαι, ὄρῶ, εὕρισκω, λαμβάνω, λέγω**, όταν δεν είναι σύνθετο, **τονίζεται στη λήγουσα**: **ἔλθε, ἰδὲ, εὕρε, λαβὲ, εἶπε**.

➤ Αλλά **σύνθετα** αναβιβάζουν τον τόνο:

ἄπελθε, πάριδε, ἔξευρε, παράλαβε, πρόειπε.

- Το **β' ενικό** πρόσωπο του μέσου αορίστου β' (είτε απλό είτε σύνθετο) **τονίζεται στη λήγουσα και παίρνει περισπωμένη**.
π.χ. **γενοῦ - παραγενοῦ, λαβοῦ - ἀντιλαβοῦ**.

11. ΜΕΤΟΧΗ

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ						
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ -άω						
Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός			
Ο	τιμών	τιμῶσα	τιμῶν	τιμῶντες	τιμῶσαι	τιμῶντα
Γ	τιμῶντος	τιμώσης	τιμῶντος	τιμώντων	τιμωσῶν	τιμώντων
Δ	τιμῶντι	τιμώση	τιμῶντι	τιμῶσι	τιμώσαις	τιμῶσι
Α	τιμῶντα	τιμῶσαν	τιμῶν	τιμῶντας	τιμώσας	τιμῶντα
Κ	τιμῶν	τιμῶσα	τιμῶν	τιμῶντες	τιμῶσαι	τιμῶντα

12. ΚΛΙΣΗ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

Ενεστώτας						Παρατατικός
ΟΡΙΣΤ.	ΥΠΟΤ.	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤ.	ΑΠΑΡ.	ΜΕΤ.	ΟΡΙΣΤΙΚΗ
οἶδα	εἰδῶ	εἰδείην	---	εἰδέναι	εἰδῶς	ἤδειν, ἤδη
οἶσθα	εἰδῆς	εἰδείης	ἴσθι		εἰδυῖα	ἤδεις, ἤδησθα
οἶδε	εἰδῆ	εἰδείη	ἴστω		εἰδὸς	ἤδει, ἤδειν
ἴσμεν	εἰδῶμεν	εἰδείμεν	---		(εἰδότος)	ἤδεμεν, ἤσμεν
ἴστε	εἰδῆτε	εἰδείτε	ἴστε			ἤδετε, ἤστε
ἴσασι	εἰδῶσι	εἰδείεν	ἴστων			ἤδεσαν, ἤσαν

13. ΤΑ ΔΙΧΡΟΝΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ

Τα βαρύτονα ρήματα έχουν τα δίχρονα (α, ι, υ) στην παραλήγουσα:

ΡΗΜΑ	ΧΡΟΝΟ	ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ
-ζω	Βραχύ	γρούζω, κράζω
-πτω	»	κύπτω, πίπτω, ρίπτω
-ττω, -σσω	»	κηρύττω, πράττω
π,β,φ/τ.δ.θ	»	βρίθω, θλίβω, νίβω, τρίβω, φρύγω, ψύγω
-λλω	»	
-άνω	»	
-νυμι	»	
-ίω	Μακρό	ἐπαίω, ἐσθίω
-ύω	»	ἀνύω, ἀρύω, ἐλκύω, πτύω
-νω, -ρω	»	τίνω, φθίνω

14. ΟΜΟΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

ΡΗΜΑ	ΤΥΠΟΣ
δεῖ, ἔδει	Ενεστώτας, Παρατατ. του δέω (έχω ανάγκη), δεῖ, δέω-ω (δένω)
ἔδρασαν	Αόριστος του δράω-ω, Αόριστος β' του διδράσκω
δρῶ	Ενεστώτας του δράω-ῶ, Υποτ. αορίστου του διδράσκω
δέδρακα	Παρακείμενος του δράω-ῶ, Παρακείμενος του διδράσκω
εἶ	Οριστική Ενεστώτα του εἰμί - εἶμαι
ἔν	Μετοχή Αορ. β' του ἴημι, Ουδέτερο αριθμητικού εἶς, μία, ἔν
ἔπαισα	Αόριστος του παίζω - παίω
ἐρῶ	Ενεστώτας του ἐράω-ῶ, Μέλλοντας του λέγω
ἔστε	Προστακτική Ενεστώτα του εἰμί, Χρονικός σύνδεσμος
ἤγειρα	Αόριστος του ἀγείρω - ἐγείρω
ἠπιστήθην	Αόριστος παθητικός του ἀπιστοῦμαι - ἐπίσταμαι
ἦσαν	Παρατατικός του εἶμι - οἶδα
ἴει	Παρατατικός - Προστακτική του ἴημι
ἴσθι	Προστακτική Ενεστώτα του εἰμί - οἶδα

15. ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΣΥΝΤΑΞΗ - ΠΑΡΑΓΩΓΑ

γιγνώσκω	γιγνώσκομαι	Αιτιατική
ἐγίγνωσκον	ἐγίγνωσκόμην	Αιτιατική - αιτιατική (κατηγορούμενο του αντικειμένου)
γνώσομαι	γνωσθήσομαι	Ειδικό – τελικό απαρέμφατο
ἔγνω	ἐγνώσθην	Ειδική πρόταση
ἔγνωκα	ἔγνωσμαι	Πλάγια ερώτηση
ἐγνώκειν	ἐγνώσμεν	
Ομόρριζα	γνώση, γνωστός, άγνωστος, άγνοια, (ανά-, διά-, επί-, από) γνώση, ανάγνωσμα, γνωριμία, γνώμη, γνωμικό, γνώμονας, άγνοια, αγνοούμενος	
Συνώνυμα	αἰσθάνομαι γνωρίζω, ἐπίσταμαι, οἶδα, κρίνω,μανθάνω, φρονῶ	
Αντώνυμα	άγνοῶ	

16. ΒΑΣΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΡΧΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ἀγγέλλω	ἤγγελλον	ἀγγελῶ	ἤγγειλα	ἤγγελκα	ἤγγέλκειν
ἄγω	ἤγον	ἄξω	ἤγαγον	ἄγήοχα/ἤχα	ἤγηόχειν/ἤχειν
αἰρῶ	ἤρουν	αἰρήσω	εἶλον /θ. ἐλ-	ἤρηκα	ἤρήκειν
αἰροῦμαι	ἤρούμην	αἰρήσομαι	εἰλόμην/θ. ἐλ-	ἤρημαι	ἤρήμην

17. ΒΑΣΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΡΗΜΑΤΩΝ - ΣΥΝΤΑΞΗ

Ενεστώτας	Π	Μ	Α	Π	Υπερσυντέλικος	ΣΥΝΤΑΞΗ
-----------	---	---	---	---	----------------	---------

ἀγγέλλω					ἠγγέλλειν	Δοτική-Αιτιατική/Κατατηγ. μετοχή/Ειδικό απ.-πρόταση
ἄγω					ἠγῶμαι/ἠγάγην	A
αἰρῶ					ἠεῖμαι	A /Κατηγορηματική Μετοχή
αἰρούμαι					ἠεῖμαι	A, A -A/ Κατηγορούμενο
αἴρω					ἠρῶμαι	A
αἰσθάνομαι					ἠσθάνομαι	A,Γ /Κατηγορηματική μετ./Ειδικό απαρ. -πρότ. /πλ. ερώτησ.

18. ΦΥΛΛΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

15. Να γράψετε τους β' τύπους των αντωνυμιών:

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ		ΕΡΩΤΗΜ.	ΑΟΡΙΣΤΗ	ΑΝΑΦΟΡΙΚΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ		ΕΡΩΤΗΜ.	ΑΟΡΙΣΤΗ	ΑΝΑΦΟΡΙΚΗ	
Γ	ἐμοῦ- μου	σοῦ - σου	τίνος - τοῦ	τινὸς - του	οὗτινος- ὅτου
Δ	ἐμοὶ - μοι	σοὶ - σοι	τίνι - τῷ	τινὶ - τῷ	ὅτινι - ὅτῳ
Α	ἐμὲ - με	σὲ - σε		τινὰ - ἅττα	ἅτινα - ἅττα

